

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra PIAZZA BARBERINA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758553664/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Hvor lig en Brutus selv, der holder
Sit Frihedsstaal beredt i Kappens Folder –
Hin Mand maaskee – ak nej, der mangler Aanden!
Det Hele dunster bort i Phantasi:
See Munken, hvor han vralter ham forbi,
Og Brutus, hvor han pludselig fik Hast,
Og Hatten af og – kysser ham paa Haanden! –

Til Højre, der hvor Torvet ender,
Ved Hjørnet med det lille Kildevæld,
Hendrages nu min hele Sjæl. –
Den aarle Morgenstund er omme,
Og hvad jeg spejder efter snart vil komme:
Et sorte Øjnes Pragt, som brænder,
Min Hu staaer til, nej lyseblaae,
Et Stjerneblik, som Danmark sender,
Et Nordlys, som i Rom man stirrer paa:
Jeg vidste det, mig Haabet skuffer ej,
Høst kommer han og gaaer sin vante Vej
Henover Torvet; Folkets Blik og Miner
Er ham en Hyldest hvert et Skridt, han træner;
Ja, selv Tritonen synes rask at tvinge
Fra Kilden op endnu et større Ran,
For susende sin Hilsen ham at bringe
Paa Vejen til hans lille Vatikan.

Han kommer fra sit tause Kunstnerhjem,
Hvor tidligt alt hans Genius har været,
Og i hans Haand er endnu Lidt af Leret,
Som travlt han krammer, altsom han gaaer frem; –
En høj og mandig Væxt, og dog saa blød,
Og hvilken Pande, fuld af Aand og Tanke!